

החשודים: מי ומי במחתרת

רוב עצורי המחתרת הם קצינים וחילי מילואים, יוצאי יחידות קרביות. כמה מהם היו בזמן הסגנונים בשירות פעיל בגדה, רובם המכריע דתיים.

● חשוד מס' 1 — חתנו של מי שהיה קצין חינוך ראשי בצה"ל ומשמש היום בתפקיד בכיר במערכת התרבות בארץ. הבחור, המתגורר ברמת הגולן נעצר כעת שצפה על הריחבית בירושלים. כשהתחתן עם בתו של הקצין לשעבר, הכטיח למישפחה כי ישנה את היעותיו הלאומיות-קיצוניות. מישפחתה רואה כמעצרו אסון.

● חשוד מס' 2 — טייס בחיל האוויר, חוזר בתשובה. הוא גרוש ואב לשלוש בנות גרושות. העובדת כמזכירה במוסד אקרמי בירושלים, התגרשה ממנו על רקע החזרה בתשובה. הציץ למחתרת להפצץ מן האוויר את המיסגרים בהר הבית.

● חשוד מס' 3 — חתנו של הרב משה לוינגר. תושב הרובע היהודי בתברון, בעבר תושב קיריית ארבע. הוא חשוד ברישיונות לחוליה שביצעה את הפיגוע במיכללה האיסלאמית בחברון ואף שיחרר את הפיגוע. שירת בסיירת צנחנים כחובש קרבי. השתתף במלחמת לבנון. לומד בישיבה.

● חשוד מס' 4 — מתנחל מסוסיא שבהר חברון. אב לחמישה ילדים, התגורר בקיריית ארבע. אחר כך עבר להתגנחל נוב שכרמה ומשם לסוסיא.

● חשוד מס' 5 — אחיו של המתנחל מסוסיא. בן 50. אב לשיבעה ילדים. מתגורר דרך קבע בננו שבברמת הגולן, אך ירד לסוסיא לשנת התגנכות.

● חשוד מס' 6 — בנו בן 24 של חשוד מס' 5, חובש קרבי בשירות מילואים. מגדל כבשים.

● חשוד מס' 7 — רבסרן. שימש כסגן-מושל ביהודה ושומרון. כיום משמש בתפקיד אחר במישל הצבאי. חשוד בסיוע לחוליה שביצעה את הפיגוע בראשייהערים. בעיקר על-ידי מסירת מידע לאנשים אלה. הוא כמעט נפצע בעצמו, כאשר בא לפרק את המיטען מהמוסך של איבראהים אל טאוויל, ראש עיריית אלביירה.

● חשוד מס' 8 — רבסרן, מתנחל המתגורר בשילה שמצפון לירושלים, שימש בתפקיד בכיר במנהל האזרחי ביהודה ושומרון. חשוד אף הוא כי סיפק מידע מודיעיני על פעולותיהם. מכוניותיהם ובתיהם של ראשייהערים ועור לחוליה שהתנקשה בהם.

● חשוד מס' 9 — מתווך סרקעות בגדה המערבית. מתנחל בקרני שומרון. מתגורר בבית הרומה לטירה. ביתו, הבנוי על ראשו של הר, נראה למרחוק. לפני הודשים אחרים התפרסם כאשר אלמונים דקרו אותו בסכין בשוק של חברון. הוא נפצע ואושפז. הוא חשוד במתן סיוע כספי לאנשי המחתרת.

● חשוד מס' 10 — תושב בית הכנסת אברהם אבינו בחברון. נחשב איש של הרב משה לוינגר. עושה דברו וזמנה עם מקימי המחתרת. הוא סגן-אלוף במילואים, איש חיל הנדסה הקרבית. הוא חשוד כי היה אחראי להתקנתם של מיטעני הבלה.

● חשוד מס' 11 — מתנחל משילה. שימש בעבר כמזכיר ההתגנחות. בי 1982 הוא הואשם ברצח ילד מן הכפר סינג'יל שבגדה המערבית. האיש חשוד כי השתייך לחוליה שהתייחה את מיטעני-החבלה במכוניות של כסאם אלישכעה, ראש עיריית שכם. כיום משמש בתפקיד בכיר בגוש-אמונים.

● חשוד מס' 12 — מנותיקי המתגנחלים. אביו מתנחל באלון ימורה ומנהל מיפעל המתכת שם. נחשב איש מפתח בהתגנחותיו. הוא חשוד בהיותו אחד מראשי ומיומי המחתרת.

● חשוד מס' 13 — לשעבר סגן ראש מועצת קיריית ארבע. היה חשוד בעבר בהעלמת מידע בדבר קיומן של לכנות חבלה בארון החשמל בבניין המועצה. הוא נעצר און נשפט. ריצה עונש-מאסר ושחרר. נעצר שוב. הפעם כחשוד בהשתייכות למחתרת. משמש כקצין הביטחון של הקרייה.

● חשוד מס' 14 — שירת בעבר בצנחנים. נפצע במלחמת ההתשה ולמרות זאת התנדב לשירות במלחמת יום הכיפורים. הוא סייע או לפצועים. עלה מתוניס כילה, למד ברמת-גן. הצטרף רק לפני שנה עם מישפחתו להתגנחות קרומים, אחרי שהצטרף לגוש-אמונים בעיקבות התגנחותו לפיני סיני.

● חשוד מס' 15 — קצין במילואים. מתעסק בפיתוח הרובע היהודי בחברון. תיקן בהתגנחות קיריית ארבע. מהנדס-מכונות במיקצועו. אב לחמישה ילדים.

● חשוד מס' 16 — מתנחל מרמת-גשמיים שברמת-הגולן. הוא יוצא היחידה קרבית. הוא חשוד בכך כי נתן את מכוניותו לחוליה שיצאה לבצע את הפיגוע במיכללה האיסלאמית בחברון. לפי מימצאי החקירה הוא הביא את מכוניותו למושב בית-לירד של ירושלים ולשם החזרה המכנית אחרי הפיגוע. הוא חשוד עוד כי סייע באיסוף מידע מודיעיני למחתרת.

● חשוד מס' 17 — רב, עולה חדש מארצות-הברית שהתנחל ברובע היהודי בחברון. השתתף בזמנו בחזית קרבי במלחמת ויאט-נאם. חשוד כי היה פעיל במחתרת.

● חשוד מס' 18 — רבסרן במילואים. יוצא יחידה קרבית בצה"ל. מתגורר בהתגנחות קשת ברמת-הגולן. הוא חשוד בכך כי עזר באיסוף חומרי-נפץ ותחמושת שנגנבה בצה"ל וכי עסק בתצפיות ובאיסוף מידע.

● חשוד מס' 19 — י"ר מועצה בדרום הר חברון. מראשי המתגנחלים. הוא חשוד בהשתייכות לצמרת המחתרת. בתיכנות, באיסוף מידע ובביצוע ההתנקשות בראשייהערים.

● חשוד מס' 20 — מתנחל מרמת-הגולן, בן למישפחה מתנועת העבודה. חזר בתשובה והיה פעיל בתנועה לעצירת הנסיגה מסיני. חשוד באיסוף חומרי הנפץ מתוך מוקשים של צה"ל ואיחסונם.

● חשוד מס' 21 — גם הוא מתנחל מרמת-הגולן. בן להורים ניצולי שואה. נשוי ואב לילדים. שקט, אינו איש של אידיאלוגיה ודיבורים. אלא איש מעשה. נחשב לעובד חרוץ בהתגנחות. חשוד באיסוף חומרי החבלה ובקיום תצפיות על המטרות המתוכננות לפיגועים.

● חשוד מס' 22 — קצין במילואים ביחידה קרבית, מנותיקי המתגנחלים בקיריית ארבע, ואף שימש בתפקיד מרכזי ביישוב. חשוד בהגחת מיטעני החבלה באוטובוסים של החברה בירושלים המיוחדת. נחשב אדם מתון, הציני יאחראי.

על המחתרת החבלנית היהודית

שכעה שיקרא להם שנית אם יגלה עוד דברים חריגים. גם שכניו של שכעה לא נחקרו כיום הפיגוע, ולא בארבע השנים שעברו מאז.

סיפור רומה יש בפי איבראהים אל-טאוויל, מי שהיה ראש עיריית אל-כירה והורח. אליטאוויל היה היחיד מבין השלושה שלא נפצע. ובמיקרה. גם הוא לא נחקר אחרי הפיגוע, לא נלקחה ממנו עדות ולא נאספו ראיות ליד ביתו.

איבראהים אליטאוויל זוכר כי לילה לפני הפיגוע חזר לביתו במכוניתו בעישר בערב. הוא שם לב לגיס צבאי שהסתובב באיטיות, באורות דלוקים, ליד הבית. החיילים, אומר טאוויל, הסתכלו בו כשהגיע, כאילו חיכו לבראו.

טאוויל לא מסר על-כך עדות לכוחות-הביטחון. איש לא היה מעוניין בעדותו, גם לא בעדות של שכעה ושל כרים ח'לף, שאיבד באותו הבוקר כף רגל אחת, ושרגלו השנייה נפגעה קשה.

חקירת הפיגוע בראשייהערים

הערים ששוט לא נעשתה. היום, כשחלקי הפסיפס מתקבצים ביחד ומתחילים להוות תמונה בהירה, אפשר להבין בדיעבד דברים שאו לא היו להם הוכחות ממשיות.

באוגוסט 1980, חודשיים אחרי הפיגוע בראשייהערים, פירסם דודו הלוי בווינגטון סטאר ידיעה שלפיה סירב מנחם בגין, מי שהיה אז ראש-הממשלה, להתייר לראש השב"כ, אברהם אחיטוב, להפעיל אמצעים שהיו בעיני אחיטוב הכרחיים לחקירת הפרשה.

אחיטוב הגיש אז את התפטרותו לראש-הממשלה והרקע להתפטרות, (המשך בעמוד 12)

נשכעה להפלות הטיילנות

למחרת בבוקר, אחרי שאביו המישפחה נלקח לבית-החולים כשהוא קטוע שתי רגליים, בני-מישפחתו של שכעה שמו לב שמישהו נכנס לחצר מאחורי הבית. הם ראו מקל תקוע בגדר-התיל, שנועד לפתוח פתח כניסה, והם גם הבחינו בעיקבות-רגליים על הארמה בגינה.

בנו של שכעה מיהר להזעיק את אנשי-הביטחון ולהראות להם את העקבות הטריים. החיילים, כך טוענים בני-מישפחת שכעה, ראו את העיקבות בגינה, מחקו אותן מבלי לקחת כל בדיקות, רשימות, או צילומים מן הראיות. הם גם אמרו לבנו של

ידיעה באחד היומונים סיפרה השבוע על עצור מעצורי-המחתרת, קצין בצה"ל, כמי שהיה האדם שסיפק לחוליה, שהתנקשה בראשייהערים בגדה, מידע שאיפשר לה לבצע את זממה ברייקנות וביעילות.

בבוקר, כשהתחילו מכוניותיהם של ראשי הערים להתפוצץ, היה זה אותו קצין שהלך, ביחד עם איבראהים אל-טאוויל, ראשי-עיריית אל-כירה המודת, אל ביתו כדי לבדוק את המוסך והמכוניות שלו. באותו זמן, אם לא לפני כן, כבר צריך היה הקצין לנחש למה שימוש המידע שנתן, וכבר ראה את תוצאות מעשהו. בכל זאת הלך למקום וניצל בנס, כאשר הפצצה התפוצצה וגרמה לפציעתו של פולימאן חרבאווי, שנגע בחוטי-המעודה שהיה מתוח לפני הכניסה למוסך.

קצין בשירות פעיל מסר מידע מודיעיני לחבריו. לא עבר זמן רב והוא ראה כמו עיניו את תוצאותיו המחרידות ואת השימוש שנעשה בו. קצין שבא מתוך מערכת הביטחונות.

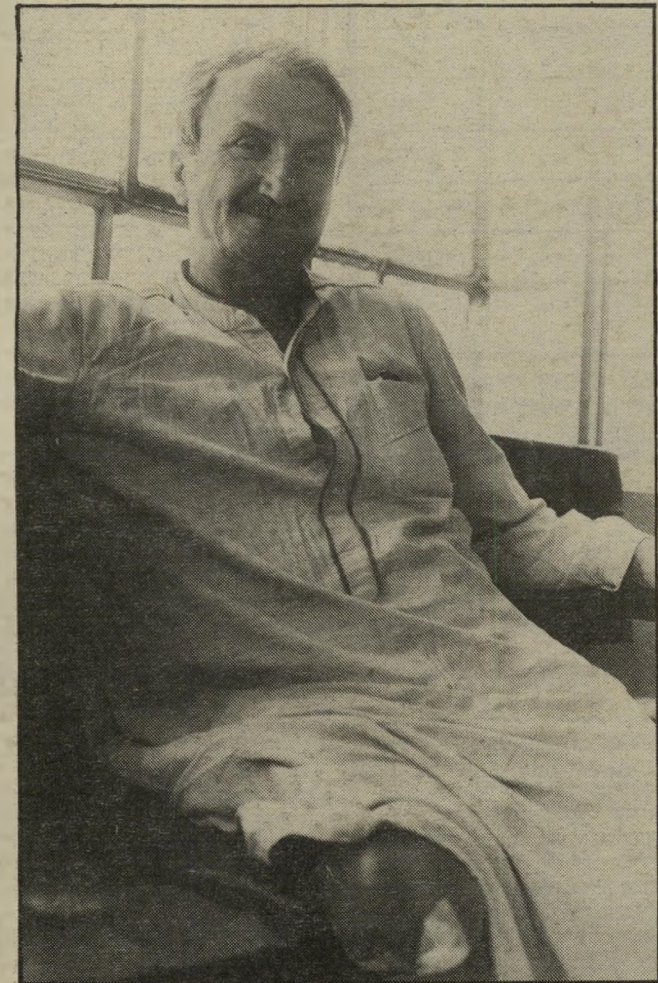
חיילים מחקו עיקבות

ההתנקשות בראשי הערים נבוצעה לפני ארבע שנים. מאז ועד לגילוי, 'המחתרת היהודית' לא נערכה כל חקירה רצינית.

הקורבנות עצמם — כסאם אל-שכעה, כרים ח'לף ואיבראהים אל-טאוויל — לא נחקרו מעולם. ראשי השלטון בארץ, ומנחם בגין ראשם, הירבו או להביע צער וזעזוע על המיקרה. הם הירבו להכריז כי לא ייחסך כל מאמץ כדי למצוא את האשמים בפיגועים מחרידים אלה. נאמר שוהי החקירה הגדולה ביותר בתולדות השב"כ, אך הכל התחיל ונגמר במילים. שום חקירה ממשית בשטח לא נעשתה.

איש ממנהלי החקירה הגדולה ביותר, לדיברי ראשי-הממשלה, לא בא אל שכעה כדי לשאול אותו אם הרגיש במשהו מוזר בלילה שקדם להתנקי-שות.

מכוניותו של שכעה חתה באותו לילה, כמו ככל לילה, בחצר ביתו בשכם. הבית, בין שתי הקומות, מוקף בגדר, והשעה נעול כלילה. מי שהטמין את הפצצה במכוניותו של שכעה לא יכול היה לפעול מבלי להשאיר עיקבות כלשהן, דבר זה לא נברק מעולם.

קורבן אל-שכעה איש לא חקר